

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő:

Dr. NEUMANN BERTALAN.

Társ szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

Bizony Ákos beszéde.

(Folytatás.)

T. képviselőház! Legyen szabad most egy pár megjegyzést tennem a véderőbizottság és a pénzügyi bizottság jelentésére és ezzel kapcsolatosan természetesen az előadó ur beszédére is. (Halljuk! Halljuk! a szélsőbaloldalon.) A véderő bizottság jelentése azt mondja: „Ezen ujoncz jutalék azóta változatlan maradt — t. i. 1889 óta — dacára annak, hogy időközben csaknem évenként új és új szervezetek lettek a közös ügyek tárgyalására kiküldött országos bizottság által megszavazva, a melyek létszámemeléseket foglaltak magukban.“ Először is azt kérdezem, hol vették ezek az országos bizottságok azokat a jogokat, hogy olyan szervezeteket alapítsanak, a melyek létszámemelést vonnak maguk után? Hiszen az 1867: XII. t.-cz. 12-ik §-a értelmében egyedül az országgyűlés jogosult arra, hogy megállapítsa a véderő-szervezetet, a szolgálati időt; már pedig ezekből következik a békelétszám. A delegációnak tehát nincs joga olyant határozni, a mi a békelétszám emelését vonja maga után; ez határozottan törvényellenes. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Kubik Béla: De rábiztatják ezek a malmukok!

Bizony Ákos: És annál csodálatosabb ez, mert később ugyancsak ez a jelentés azt mondja: „Természetes, hogy ez a hadsereg harc képességére való tekintetből fenn nem tartható, miután a törvényes ujonczjutalék a rendszeresített békelétszám akadálytalan kiegészítésére ilyformán elégtelennek bizonyult, előállott annak elodázhatatlan szükségé, hogy a hadügyi kormány az ujonczlétszám emelését kérje a törvényhozástól.“ Hát csak most vették észre ezt az igen t. véderő-bizottság és az országos bizottság? Hiszen ezt nekik tudniok kellett volna már akkor, a mikor először hoztak oly határozatot, a mely létszámemelést vont maga után, nem pedig akkor, a mikor már 13,000 főre emelkedett az évenkénti hiány. Ez valóságos kijátszása az országgyűlés jogának ugy a hadi szervezet, mint a költségek megszavazása körül. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Azzal indokolja a bizottság, az előadó ur és a honvédelmi miniszter ur a létszámemelés szükségét, hogy át kell alakítani a tüzérséget, aztán új típusu hajónemeket kell állítani s egyszersmind azt mondják, szükség van arra is, hogy szabadságolásokat nagyobb mértékben lehessen adni.

A mi a tüzérség tökéletesítését illeti, az ellen nekem kifogásom nincs. Magam is belátom, hogy a hadsereget modern fegyverek-

kel kell ellátni és nem engedhetjük meg, hogy véreink oly fegyverekkel menjenek az ellenség ellen, a melyek nem felelnek meg a mai hadi technika követelményeinek. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Eitner Zsigmond: Akkor adjanak a honvédségnek is!

Bizony Ákos: Ha a tüzérségi felszerelés kell, akkor kérjük a legénységet, ha már meglesz a felszerelés. De nem akkor, mikor még azt sem tudják, hogy milyen ágyúemmelésnek lesznek.

A mi a haditengerészetet illeti, sokszor mondatott, hogy mi tengeri hatalom nem vagyunk, nem is leszünk kár a pénzt pocskolnui, mert ha háboru lesz ugy járunk, mint Venezuela, hogy ugyanis az ellenség elveszi hajóinkat.

Pozsgay Miklós: Legközelebb benyújtja Fejérváry a lovastengerészetéről szóló törvényjavaslatot!

Bizony Ákos: Azt mondja a véderő-bizottság jelentése további részében, hogy minden állam legelső feladatai közé tartozik a békés időket felhasználni arra, hogy hadi ereje komoly idők beálltával feladatának teljesen megfeleljen. Ezek aranyiszavak, de nézetem szerint ebből nem az következik, hogy tehát szavazzuk meg ezt a létszámemelést, hanem az, hogy használjuk fel a békés időket arra, hogy alakítsuk át a hadiszervezetet ugy, hogy képes legyen megfelelni feladatának, mert ily alapon sohasem lesz erre alkalmas. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Jelentésének vége felé azt mondja a véderő bizottság, hogy mi ennek a törvényjavaslatnak pénzügyi részét illeti, ugy arra bizonyára bővebben fog kiterjeszkedni a pénzügyi bizottság figyelmé. Nohát várhatjuk! (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Bizony nem terjeszkedett ki bővebben, sőt nagyon is rövid és azt állítja, hogy nem jár semmiféle emelkedéssel, mindössze kell a honvédségnek 75,000 korona az ujonczok kiképzésére és 18,000 korona kézipénzre. Egyéb nem szükséges ehhez.

Engedelmet kérek, azért utasította a ház a javaslatot a pénzügyi bizottsághoz, hogy ily jelentéssel álljon a ház elé? Hiszen ha katonai javaslatot a pénzügyi bizottsághoz is utasítanak, már ebben benne van a törvényhozás óhaja, hogy tisztán akarja látni a következményeket pénzügyi szempontból is. Ennek elég van téve, ha azt mondja, hogy az idén nem kell csak 75,000, illetve 18,000 korona?

Nem erről van szó, mert minden ember tudja, hogy ha ma felemeljük a katonai ujonczok létszámát, nemcsak az idén lesz költség-többlet, de beláthatatlan időkig, a mig ismét fel nem emeljük, mert leszállítások nálunk

nem igen szoktak bekövetkezni. (Igaz! Ugy van! a bal- és a szélsőbaloldalon.) Azt vártuk volna tehát a pénzügyi bizottságtól, mondja meg, hogy ennek mi lesz a következménye? Van különben egy igen csodálatos passzusa a bizottsági jelentésnek, melyet talán az előadó ur meg fog magyarázni, mert őszintén szólva, én nem értem. Lehet különben, hogy az én fogyatékoságom az oka. Nevezetesen azt mondja a pénzügyi bizottság (olvassa): „Az ujonczjutalék felemelése magában véve a közös hadseregnél a jövőre nézve nem jár költségemeléssel, ha egyedül az említett hiányzó 13,000 főnyi legénység pótlása és az új alakulásokhoz szükséges 6000 főnyi legénység kiállításáról van szó, mert ezeknek minden illetményei már befoglaltatnak az 1903. évi, a delegáció által megállapított költségvetésben.“

Münnich Aurél: Ugy is van!

Bizony Ákos: Ezt még értem, majd meg mondom, hogy mit nem értek. (Olvassa): „A mi pedig az ezenfelüli ujonczjutalékot illeti, ezen ujonczfelesleg a régebbi szolgálatu legénység szabadságolása folytán beálló szükséglet pótlására használtatván fel, ebből több költség szintén nem származik.“ Hát ez is helyes. De most menjünk tovább. (Olvassa): „A mi a honvédséget illeti, a 3000 ujonczból 1820 ember a csapatoknál beállott hiányok fedezésére fog fordíttatni, de ez több költséget nem okoz, mert ezen legénység illetménye az 1903. évi költségvetésben már belefoglaltatik. A 3000 ujonczból így fennmaradó 1180 főnyi ujoncztöbblet, mely régebbi szolgálatu legényeknek ugyanily számban leendő szabadságolásra fog fordíttatni, 75,000 korona több költséget fog okozni.“ Hát ha a közös hadseregnél nem kerülnek semmibe, mert pótolják az elbocsátottakat, akkor a honvédségnél miért kerül? Ebben én részemről logikát nem tudok látni. És hogy van ez indokolva? Azt mondja a bizottsági jelentés, hogy ez azért szükséges, mert tekintettel a honvédség kétévi szolgálatára, előbb ki kell őket képezni. Hát a hadseregben nem kell kiképezni?

Münnich Aurél: Ott nem kell külön kiképezni! Ott háromévi szolgálat van!

Bizony Ákos: Hát mit csinálnak három évig egyebet, mint kiképeznek? Ilyen indokolásra részemről még akkor sem szavaznék meg egy krajczárt sem, ha különben a közös hadsereg alapján állnék.

Gabányi Miklós: A magyarnak az a kötelessége, hogy fizessen és hallgasson.

Bizony Ákos: A miniszter ur és az előadó ur egyöntetű előadása szerint a közös hadseregnél okvetlenül szüksége van 19,000 emberre és pedig 13,000 kell a delegáció által törvényellenesen létesített új szerve-

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

zetekre, 6000 pedig az ezután felállítandó tüzérségi őregek számára. Szerintem ezt a 19.000 embert egy kis jóakarattal a mostani újoncziszámból is ki lehetne állítani; nem kellene egyéb, mint megszüntetni a tiszti szolgálakat, (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) a kikre szükség nincs, azután a szakácsokat és a mesterembereket. A katonának az a kötelessége, hogy háboruban verét ontsa a hazáért, békében pedig előkészüljön a katonai szolgálatra; de hogy szakácsnak, suszternek, szabónak lehessen valakit alkalmazni azért, mert védköteles, ebben semmi jogosultság nincs.

Tessék azt elvégeztetni rokkant, arra alkalmas polgáremberekkel, vénasszonyokkal, azok is megcsinálják azt, nem pedig katonákat vonni el az ő fontosabb hivatásuktól. Ekképen ki fog telni a 19.000 ember, sőt még marad is. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) És azután mi szükség van arra a sok mindenféle haszontalan parádéra, a mi mind embert von el hasznos, katonai szempontból hasznos munkától, a gyakorlatoktól? Mi szükség a sok mindenféle díszörségre, vakparádére, mindenféle különczre? Annyi van, hogy egyik a másiktól mozdulni is alig tud. Tessék berendezni a katonaságot takarékos és józan számítás alapján és akkor nem fognak a mostani létszámban hiányt szenvedni. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

A honvédelmi miniszter ur legutóbbi beszédében azt mondta, hogy az a teheremelés, a mely ebből a javaslatból származni fog, olyan csekély, hogy egy fillér adóemelésre sem lesz szükség. Én nem tudom, a t. honvédelmi miniszter ur komolyan hiszi-e azt, a mit mondott. Lehet, hogy ő komolyan hiszi, mert azt hiszem, hogy nem igen aspirál arra, hogy őt valami kitűnő fiandárnak tartásák; azt már kijelentette, hogy a jogászságra nem aspirál. Engedelmet kérek, ezt egy kicsit bátor állításnak tartom. Tegyük fel, hogy beválik a miniszter urnak az a jóslata, hogy nem fog nagyobb költség-többletet okozni ez az új szervezet husz millió korona évi kiadásnál, a melyből Magyarország körülbelül hét millió esik. Igaz, hogy hét millió korona nem látszik valami nagy összegnek; azonban vegyük tekintetbe, hogy ime, már be van terjesztve a tisztviselők fizetésének felemelésére vonatkozó javaslat, a mely kerek számításban szólva 18 millió korona évi kiadási többletet okoz és a mely elől elzárkózni nem lehet, nem is akarunk; (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) vegyük figyelembe azt, hogy a közigazgatás rendezése már sokáig nem halasztható, mert ez az egyszerűsítés, a mit most kaptunk, az ugyan furcsán vált be, úgy, hogy mindenütt panaszkodnak, hogy a mostani erővel lehetetlenség kijönni. (Igaz, Ugy van! a szélsőbaloldalon!) A közigazgatás rendezése pedig igen nagy áldozatok nélkül nem lesz eszközölhető. El lehetünk készülvé, hogy ez is 15-16 millió korona évi kiadás többlettel fog járni. És nem ódházható el sokáig, már csak azért sem, mert hogyha mi most felemeljük az állami tisztviselők fizetését, a többiek pedig, a törvényhatóságok és községek úgy maradnak, a hogy most vannak, akkor még nehezebb lesz megfelelő erőket kapnunk a közigazgatáshoz.

Az a baj most is, hogy már valamirevaló emberek nem is vállalkoznak ilyen hivatalra. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Most a különbség még nagyobb lesz az anyagi javadalmazásban és még kevesebben fognak arravaló elemek erre a pályára lépni. Tehát az lesz az eredmény, hogy az adókat emelni

kell, mert másképp nem lehet fedezni a kiadásokat. Hiszen látjuk a zárszámadásokból, hogy azok a nagy többletek bizony már nagyon összezsugorodtak. Pedig nálunk az adóemelés már teljesen lehetetlen, sőt többet mondok, a mai nívón sem lehet sokáig fentartani, mert a nemzet fizetési képessége már kimerült. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Hogy az ország védelméről gondoskodni kell bármily áldozat árán is, ezt mondani könnyű és hangzatos; minden esetre szépen hangzik, hogy első az ország üdve, a többi azután mind háttérbe kell, hogy szoruljon. Azonban ennek is megvannak a maga határai, mert egy teljesen tönkrement nemzet nem fogja magát megvédelmezni; hiszen miéri harczoljon valaki olyan állapotokért, a melyeket nincsen oka szeretni, tehát nincs oka fennmaradásukért verét ontani? Az az egynéhány ezer ember, a ki jólétben uszik, nem fogja az országot megmenteni! (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Nézetem szerint — a mint már korábban is kifejeztem — lehet gondoskodni az ország védelméről megfelelően, jobban, mint jelenleg, a nélkül, hogy a költségek szaporodjanak. (Halljuk! Halljuk!)

Nagyon természetes, hogy nem a mai rendszer szerint, hanem az észszerű, takarékosan berendezett keretrendszer szerint. Egyik igen t. képviselőtársam, Hentaller Lajos, érdekes beszédében azt a nézetét fejezte ki, hogy legjobban megfelelne a mi igényeinknek az u. n. milicz-rendszer. Hát én ezt a nézetét nem osztom. A milicz-rendszer egy meghaladott álláspont, a mely tudtommal Európában már csak Svájcban van meg. De hát Svájcban könnyű, mert az először semleges állam, másodsor pedig hegyek által van körülveve és természetes határok által megvédelmezve. Hogy ez a milicz-rendszer nem igen illik be a mai hadszervezet keretébe, annak világos példája az, hogy mármaguk a svájcziai sincsennek vele megelégedve. Igaz, hogy Svájcban háboruja már régen nem volt, de 1870-1871-ben, a német francia háboru alkalmával, határai közelében folyván a háboru, kénytelen volt mozgósítani, és ez a mozgósítás bizonyos tekintetben próbául szolgált arra, hogy miképen ütné ki a dolog háboru esetére.

Leszek bátor felolvasni a Bundesrathnak erre vonatkozó jelentését. (Halljuk! Halljuk! Olvassa): „A csapatok kiképzése nagy hiányokat mutat. A tiszteknél hiányzik úgy a gyakorlati, mint az elméleti képzettség, a legénységénél pedig még az elemi is. Még a vezéreknél is hiányok mutatkoztak és nagyobb muzdulatoknál mindenféle nehézségeknek kellett volna előállani. Voltak zászlóaljok, melyek minden hazafi lelket szomorúsággal töltöttek el. A katonai szolgálatot nem szabad többé haszontalan tehernek, vagy merő játéknak tekinteni.“ Ezt mondja a Bundesrath a maga milicz-katonaságáról.

T. képviselőház! Én megengedem, hogy a fegyverrel való bánást, az egyszerű muzdulatokat meg lehet tanulni pár heti újonczoktatás alatt is. De azt a szilárd megszokást a formáknak, azt a biztos tartást, azt a fegyelmet, azt a bizalmat a fegyverhez és a vezetéshez, mely a katonai nevelés elengedhetetlen feltétele, nem lehet pár hét alatt elsajátítani. Már pedig, engedelmet kérek, nagy hadseregeknél ezekre feltétlenül szükség van, mert különben a legkisebb zavar óriási katasztrófákra vezet. Hiába hivatkoznak nekem a bur háborura. Először is az guerilla-harc volt, nem rendes háboru;

másodsor ott kis erők állottak egymással szemben. De mozgósított csak a magunk millió katonát; hogy itt mit fog szülni egy pánik, az beláthatatlan. Ott százezrek és százezrek fogják egymást agyongázolni, hogy ha kellő fegyelem, kellő szilárdság és kellő gyakorlottság nem lesz. Igenis a milicz-rendszert, mondok, manapság különösen a nagyobb államokban fentartani nem lehet. Igenis fenn lehet tartani a keretrendszert, t. i. hogy a tisztikar és az altisztek állandóan szolgáljanak és képezik az erős kereteket, a melyeknek az a hivatásuk, hogy az ország védképes fiatalágát egymásután befogadják magukba és kiképezzék, (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) egyiket hosszabb, másikat rövidebb időre. Meg vagyok győződve, hogy a gyalogság egy esztendő alatt teljesen kiképezhető és két évnél több a lovasságnál sem lesz szükséges: (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) és a mi a fő, ez nem fog nagy békelelétszámmal, tehát nem fog nagy kiadással járni. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

T. képviselőház! Solymossy Ödön igen t. képviselőtársam azzal kezdte beszédét, hogy (olvassa): „Mielőtt felszólalásom tulajdonképeni tárgyára térnék át, kijelentem, hogy a t. ház idejét elsősorban is azért veszem igénybe, hogy a törvényjavaslatra vonatkozó álláspontomat fejtsem ki, másodsor pedig azért, hogy egyéni nézetemet és kérésemet is terjeszszem a t. ház elé, mert méltóztatik tudni, hogy az a képviselő, a ki nem tagja a delegációknak, minden olyan kívánságát és nézetét, a melyek az ilyen természetű javaslatokra vonatkoznak, csakis itt a t. ház előtt fejtheti ki. Különben t. túldoldali képviselőtársaim óhajának is megakarok felelni, a kik már sokszor hangoztatták, hogy az ilyen javaslatok tárgyalásában azon párt egyes tagjai is részt vegyenek, a melynek én is egyik szerény tagja vagyok.“

Tehát a t. képviselő ur részben azért szólalt fel, hogy a mi kívánságunknak, a mi óhajításunknak feleljen meg. Azt hiszem, hogy ezt kötelességünk viszonzni annyiban, hogy az ő felszólalásával legalább futólagosan foglalkozunk (Helyeslés a szélsőbaloldalon) és miután ezt igen t. elvtársaim nem igen tették, igyekszem ezt a mulasztást pótolni. (Halljuk! Halljuk! a szélsőbaloldalon.)

A t. képviselő ur mindenekelőtt azt mondja, hogy készülnünk kell, mert egész Európa mozog, mindenütt készülnek, mi sem maradhatunk hátra; és felhossa az ijesztő példákat, az egyiket a másik után. Azt mondja, nézzük csak a görögöket. A görög hadseregben, a mint méltóztatik tudni, az aktiv tiszteknek jogában áll a politikában is részt venni: de máris belátták a görögök, hogy az a katonatiszt, a ki politizál, nem felelhet meg hivatásának úgy, mint az a tiszt, a kit elvonnak a politikától, tehát azon vannak, hogy megtiltsák a politizálást. Azt hiszem, hogy azért még csak nem kell nekünk a létszámot felemelnünk, mert a görög tisztek ezután nem fognak politizálni. (Derültség a szélsőbaloldalon.) A miénk különben nem is politizálnak. Egyébiránt azt hiszem, hogy Görögországgal nem vagyunk konfliktusban és nem igen fog köztünk a dolog háborura kerülni. (Derültség a szélsőbaloldalon.)

Hivatkozik azután Franciaországra, Németországra, Oroszországra és azt mondja, hogy mindenütt készülnek, sőt még Amerikában is. Hát én elhiszem, hogy készülnek, de nekik megvan rá a jó okuk, a mint

Külön osztály
gyermek-
felöltőkben!

A tavaszi női és gyermekfelöltő újdonságok

megtekintésére tisztelettel kéri a n. é. hölgyközönséget

HENIK és SÓOS kész női felöltők áruháza Miskolcz, Széchenyi-u. 50

Olcsó és szolid árak!

Modellek
Costüm és
aljakban!

nekünk megvan az ellenkezőre. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Hát a francia és a német miért fegyverkeznek? Azért, mert az egyik a revanchera készül, a másik a revanchetól fél. Ezért őrzi egymást fegyveres kézzel a határon, ezért néznek folytonosan fenyegetve szembe egymással. De nekünk ilyen dolgunk nincsen senkivel. Tőlünk is vettek el tartományokat, de mi ebbe belenyugodtunk, mi a revancheról nem álmodozunk, ne is álmodozunk. Azután Francia-, Német- és Oroszország expanzív hatalmak, a melyek terjeszkedni és hódítani vágnak és a világ mind az öt részébe szétbocsátják csápjait, mindenütt tapogatódnak, puhatólódznak, foglalnak és telepítenek. Nekünk ilyen vágyaink nincsenek, kedvünk sincs hozzá, de meg a monarchia szervezete, maga a dualizmus kizárja azt, hogy ilyen aspirációink legyenek. Hiszen Boszniával sem tudunk mit csinálni, ott lóg ég és föld között, nem tudjuk sehová sem bekebelezni. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Szóval mi sem bántunk senkit, minket se bántson senki; nem is akarnak bennünket bántani, hála Istennek, egész nyugodtan élhetünk; akkor minek nekünk ez a nyakra-főre való készülődés? Azt hiszem, hogy különösen most, a mikor anyni mindenféle dolog jött ugyanis elő, a legtapintatlanabb eljárás volt ezt a javaslatot a ház elé terjeszteni. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Azt mondja a t. képviselő ur, hogy okvetlenül szükség van az újonczlétszám emelésére, mert az mondja, a vezető parancsnok ugyszólván nem is képes kikalkulálni, hogy az embert tanítsa-e előbb, vagy a lovat és gyakran előfordul, hogy a csapatparancsnok csak oly csekély létszámmal tudott kivonulni, hogy könnyen megesis, hogy szétküldve az elő- és utóvédet, valamint a tábori őrsöket, csak egy pár embere marad vissza.

Engedelmet kérek, én nem tudom, megtörtént-e ez, vagy csak az íren t. képviselő ur képzeletében létezik, de borzasztó ügyetlen parancsnok az, a ki úgy jár, hogy szétküldi minden emberét, aztán utoljára maga marad. Hiszen engedelmet kérek, nem oly csekély az a mostani békelétszám! A közös hadsereg gyalogságánál van századonként 86, a lovasságnál 117 ember, holott a magyar honvédségnél a gyalogságnál 29, a lovasságnál 48 ember. És a honvédség mégis tud gyakorlati eredményt produkálni; a közös hadsereg pedig háromszoros létszámmal sem tud?

Azt mondta a t. képviselő ur, hogy a közvélemény sokkal súlyosabbnak tekinti ezt a javaslatot, mint a milyen voltaképpen, mert hisz, azt mondja, osszjuk fel ezt az újonczlétszámemelést, a mely Magyarországra körülbelül 12.000 embert jelent, s majd meglátjuk, hogy egy falura nem esik csak fél ember; mivel pedig fél ember nem ember, hát e szerint semmi sem esik. (Derűtség a szélsőbaloldalon.) Bocsnatot kérek, ez igen szép számítás, de hát azt hiszem, egy kicsit sántít, mert azt a 12.000 embert mégis csak ki kell állítani és annyival mégis csak kevesebb marad otthon.

Azt mondja azután a t. képviselő ur, hogy azért is jó lesz az a létszámemelés, mert a szegény embernek hiába volt más igénye arra, hogy a fiát kibocsássák, nem bocsáthatták ki. Az a szegény ember — ugymond — nem képes a fiát kimenteni, holott az egész község mellette bizonyít, hogy tényleg súlyos beteg és hogy minduntalan életbe lép, majd aztán segítve lesz rajta. Engedelmet kérek, lehet itten akármennyi újoncz-többlet, azért azt a szegény embert akkor sem igen fogják megszűnni. Ha neki tövényes joga van fiának kiszabadításához, kiszabadul a fia most is; ha pedig nincs ahhoz joga, ott fog az ezután is maradni. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Münnich Aurél előadó: Méltányossági okból is van felmentés! (Ellenmondások a szélsőbaloldalon.)

Bizony Ákos: Van azután a t. képviselő urnak egy rendkívül fontos argumentuma. Azt mondja ugyanis, hogy meg kell szavazni a javaslatot azért is, mert — ugymond — (olvassa): „ezenkívül még okvetlenül fel kell hozni enyhítő körülmény gyanánt azt, hogy az igen t. miniszter ur mindenféle kedvezményt megad; pl. respektálja a véderőtörvény 31., 32., 33. és 36. §-ainak rendelkezéseit“. Tehát, t. képviselőtársam nézete szerint rendkívüli kedvezmény a miniszter ur részéről — a mint nekünk a törvényjavaslat megszavazásával kell viszonznunk — az, hogy ő a törvény rendelkezéseit respektálja. (Derűtség a szélsőbaloldalon.) Ez mindenesetre sajátos felfogásra vall; (Ugy van! a szélsőbaloldalon) de én részéről e felfogást nem tehetem magamévá.

Pozsgay Miklós: Milyen nagylelkűség!

Bizony Ákos: Azt mondja a t. képviselő ur, hogy a gyalogságnál csak be lehetne valahogy hozni a kétéves szolgálatot, de a lovasságnál az már teljesen lehetetlen. Hát miért nevezik a magyar lóra termett nemzetnek? Miért gúnyolnak bennünket a külföldiek is csikósoknak, gulyásoknak? Sorozzák csak be a lovassághoz azokat, a kik értenek a lóhoz, a kik megtudják ülni, s meglátják, hogy ki lehet képezni azt a legényt két év alatt a lovasszolgálatra épen úgy, mint a hogy az a gyalogos-szolgálatra kiképezhető. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Kubik Béla: Ne a hegyi vidékekről szedik a lovasságot!

Bizony Ákos: Azt mondja a t. képviselő ur, hogy hiába hivatkoznak a honvéd-lovasságra, mert csak látszik, hogy az olyan jó, de ülünk csak fel a lovára, mindjárt meglátjuk, hogy nem jó az. Erre megjegyzem, hogy annak a katonalónak nem kell tudni épen waltzert táncolni (Derűtség), mert a háboruban sokszor lesz szükség arra, hogy tanulatlan lovakat is használjanak. Hiszen az angolok tizezerszámra hordták Afrikába a lovakat; egyik sem volt kitanítva, hanem azért jó katona azzal a lóval is teljesíti kötelességét.

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Tessék csak megpróbálni!

B. Solyomssy Ödön: Különösen, ha kötekedő az a ló!

Pozsgay Miklós: Egy bácskai gyerek kötőféken is elmegy azzal a lóval!

Bizony Ákos: A t. képviselő ur egész hosszú litániáját sorolja fel annak, hogy minden történik azzal a szegény huszárral attól kezdve, hogy a „fejét“ levágták! (Derűtség a baloldalon.) Elhiszem, hogy sok mindent kell annak a huszárnak megtanulni; de hogy ahhoz épen három esztendőre legyen szükség, azt már nem vagyok hajlandó elhinni. Tessék elhinni, hogy ha az a huszár csak két évig szolgál is, mindezt megtanulja és azonkívül marad ideje még arra is, hogy a dajkáknak a gyerekeket ringatni segítsen. (Élénk derűtség.)

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Ha muszáj, két hét alatt is ki kell képezni!

Bizony Ákos: Minthogy az idő nagyon előrehaladt, nem foglalkozhatom sokáig Solyomssy Ödön t. képviselőtársam beszédével; pedig sajnálom, mert arra még igen sok megjegyzésem lett volna. (Halljuk! Halljuk! a szélsőbaloldalon.) Csak egyet. A t. képviselő ur egyik erős argumentumát hozta fel, hogy bár igaz, hogy a katonaságra sokat kell költenünk, de hiszen az a költség tulnyomó részében bent marad, annak hasznát veszi a lakosság és a városok valóssággal törik magukat kaszárnya után. Erre Bencs igen t. képviselőtársam némileg már megfelelt, mondván, hogy azok a városok, melyek beleugrottak a kaszárnya-építésbe, szépen ráfizetnek, mert a katonaság által fizetett illeték nem fedezi a kamatot és a törlesztést. Azt elismerem, hogy miután a katonaság már megvan és arra a költségeket ki kell adni, mégis csak annak a városnak, a melynek falai közt elköltik azt a pénzt, van belőle haszna. De mi haszna van

az országnak? Ez teljesen improduktív kiadás, olyan, mintha beállítana az ország nagy költségen cséplőgépeket, melyek szalmát csépelnek. Fogyna vele a község, volna a bányának jövedelme, napszamosokat használnának hozzá, élénének utána, de buza nem jönne a gépből, mert üres szalmát csépelnek.

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Azt tapasztaljuk!

Bizony Ákos: Ilyen költség az, a mit a katonákra költenek.

A most folyó vita alkalmával elvtársaim közül némelyek szóvá tették a nemzeti párt ügyét és kétrendbeli kifogást hoztak fel a volt nemzeti pártnak azon tagjai alatt, a kik ma is tagjai a t. háznak. Veres József t. képviselőtársam a maga nagy ékesszólással előadott beszédében különösen azt kifogásolta, hogy a nemzeti párt a Széll-kormány megalakulása után belépett a szabadelvű-pártba és így hűtlen lett azokhoz az elvekhez, melyekért 20 éven keresztül harcolt. Thaly Ferencz t. képviselőtársam és mások pedig azt kifogásolták, hogy korábban vallott elvei ellenére a volt nemzeti párt most támogatja azt a javaslatot, melyet azelőtt elfogadhatatlannak jelentett ki és szintén azt következteti ebből, hogy a nemzeti párt hűtlen lett a maga révén vallott elveikhez. Semmi joczimem sincs arra, hogy a volt nemzeti párt védelmére keljek. Soha sem tartoztam hozzá, nézeteink és elveink soha sem egyeztek, azonban, mint ez idő szerint képviselő, országos érdekű tárgyról lévén szó, jogosítva érzem magamat, hogy erre vonatkozólag én is elmondjam igénytelen nézeteimet. (Halljuk! Halljuk!) Én a volt nemzeti pártnak azt a tényét, hogy a szabadelvű pártba beolvadt, úgy a parlamenti helyzet tisztázása, mint a közügy érdekében helyesnek és okszerűnek tartom. Helyesnek és célszerűnek tartom a parlamenti helyzet tisztázása szempontjából azért, mert én mindaddig, a míg Magyarország közjogi sérelmei orvosolva nincsenek, a míg Magyarország önállósága, függetlensége visszaállítva nincs, részéről csak két nagy politikai párt létjogosultságát ismerem el. Az egyik az, a mely 1867-diki kiegyezés alapján áll, a másik pedig az, a mely annak megváltoztatására törekszik. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) Nézetem szerint az olyan ellenzék, a mely az 1867-diki kiegyezés alapján áll, csak ártalmára van a közjogi ellenzéknek, (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) tehát csak hátráltatja ezen párt többségre jutását, (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) és ezzel hátráltatja az ország önállóságát, függetlenségének visszaszerzését. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Következésképpen nem hasznos, hanem nézetem szerint kárt okoz. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) De ettől eltekintve indokoltnak és helyesnek tartom azt, hogy az igen t. volt nemzetipárt a Széll-kormány megalakulása után belépett a szabadelvű pártba, azért, mert nézetem szerint különállásának egyáltalán semmi jogosultsága nem lett volna. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Hiszen eltekintve a közélet tisztaságának hangoztatásától, a mi nem pártkérdés. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) hanem egyenesen a tisztesség, a becsület kérdése, (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) mik voltak azok az elvi differenciák, a melyek a nemzeti pártot a szabadelvű párttól elválasztották?

A mint méltóztatnak tudni, az eredetileg „mérsékelt ellenzék“, később „egyesült ellenzék“, majd legutóbb „nemzeti párt“ név alatt szereplő politikai pártnak egyik legfőbb programmpontja az állami közigazgatás volt. Ezt az elvet az idők folyamán a szabadelvű párt elfogadta, illetve kisajátította, ez tehát külön pártalakulás alapját többé nem képezheti. A nemzeti párt másik programmpontja a magyar katonai nevelés volt. Erre vonatkozólag maga a nemzeti párt kívánalmainak nagy részét teljesítettnek ismerte el az által, hogy báró Bánffy Dezső a katonai nevelés ügyét rendezte és Magyarországon egy pár

katonai intézetet felállított. Harmadik programponja volt, hogy a dualizmusnak és a paritásnak egy a hadsereg jelvényei, mint a külképviselet tekintetében elég tétessék. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) A mint tudjuk, már a fuzió alkalmával bizonyos ígéretek tétettek Széll Kálmán miniszterelnök ur részéről arra nézve, hogy ez meg fog valósulni; hiszen a közös ezimerek és a közös zászlók ügye már tanácskozás alatt is áll.

Bakonyi Sámuel: Lueger nem enged!

Bizonny Ákos: Tehát ez is meghaladott álláspont volt. Kérdem, hogy ugyan mily alapon folytatta volna tovább a nemzeti párt a maga külön álláspontját? Hiszen elvi álláspont nélkül politikai pártok nem létezhetnek, nem működhetnek. Nézetem szerint tehát igenis helyesen tette a volt nemzeti párt azt, hogy a Széll-kormány megalakulása után belépett a szabadelvű pártba, a melytől azt elvi különbségek el nem választották. Ezzel szolgálatot tett nézetem szerint a közügynek azért, mert a szabadelvű pártnak függetlenebb és a nemzeti kívánalmak iránt nagyobb rokonszenvvel viseltető részét megerősítette.

Molnár Józsiás: Ugy van! Ugy van!

Bizonny Ákos: ... és segített legalább annyit elérni, hogy a politikai élet tisztasága nagy előhaladást tett az országban. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) A mi igaz, az igaz, azt be kell ismernem. De én még többet is koncedálok; beismerem azt is, hogy a közjogi kérdések terén a felfogásokban bizonyos haladás észlelhető azóta, a mióta ez a második fuzió megtörtént. Méltóztatnak tudni, hogy abban az időben, a midőn a volt nemzeti párt még mint ellenzék állott szemben a szabadelvű párttal, valóságos szentségtörésnek jelentették ki, ha valaki a kiegyezést fejleszteni akarná. Azt mondták, ahhoz nyulni sem lehet, istenkáromlás lenne annak csak egy porcikáját is bántani és ime most a kormány párt felhivatalos lapjában naponként olvashatunk cikkeket a szabadelvű párt hivatalos közjogászának tollából, a melyek, mint ő mondja, a nemzeti evolúciót, a kiegyezés fejlesztését hangoztatják.

Szatmári Mór: Azelőtt is irta!

Bizonny Ákos: Oda érkeztek tehát, hogy a kiegyezés szerintük sem érintetlen szentség, de alá van vetve a fejlődés törvényének.

Szatmári Mór: Azelőtt is irta!

Bizonny Ákos: De nem a „Magyar Nemzet”-ben!

Szatmári Mór: Könyvet irt róla!

Endrey Gyula: Megváltozhatatlannak hirdették a Tiszák! Örök törvénynek mondták!

Bizonny Ákos: A mi a volt nemzeti pártnak a jelenlegi törvényjavaslattal szemben elfoglalt álláspontját illeti, ezt sem tudom oly szigorú mértékkel mérni, mint egyik-másik képviselőtársam. A volt nemzeti pártnak sohasem volt programja az önálló magyar hadsereg. Tovább megyek, sohasem volt programja magyar vezénylet és szolgálati nyelv sem, következésképpen elvi kötelezettség őket nem viheti arra, hogy ebben a harcban, a mely első sorban közjogi természetű, a mi sorainkban küzdjenek. A mi pedig azt illeti, hogy az ujonczlétszám felemelése nagy és elbirhatatlan terhek hárulnak az országra, ebben a tekintetben nem teszek különbséget a szabadelvű párt régi és új elemei közt. A volt nemzeti pártot, mondom, az ő elvi álláspontja nem kötelezte arra, hogy velünk egy sorban harcoljon e javaslatok ellen. Mert hiszen az, hogy több vagy kevesebb ujoncz legyen, nem politikai elvi kérdés, hanem nézet, meggyőződés, taktikai szempont, bizalmi kérdés. De másrésztől nem menthetem fel a felelőség alól a szabadelvű párt régi tagjait sem, mert a mikor arról van szó, hogy a teljesen elcsigázott országra erejét meghaladó új terheket hozunk, hol ezt a szükség nem indokolja, ez nézetem szerint a párt ezen részének sem bocsátható meg. (Igaz! Ugy van a szélsőbaloldalon.)

Beszédem végére értem, t. ház. (Halljuk! Halljuk! a bal- és a szélsőbaloldalon.) Csak igen röviden akarok még a honvédségről pár szót mondani, leginkább azért, mert erre vonatkozólag határozati javaslatot leszek bátor benyújtani. (Halljuk! Halljuk! a bal- és a szélsőbaloldalon.)

Méltóztatnak tudni, t. ház, hogy 1868-ban, a mikor a honvédség felállított, a nemzet osztatlan lekesedéssel üdvözölte ezt az alkotást és a nemzet intelligens fiait versenyezve vétették fel magukat a honvédség kötelékébe. A honvédelmi miniszter ur azonban gondoskodott arról, hogy az a lelkesedés ne sokáig tartson. Magam is — nem mondhatom épen fiatalos lelkesedéssel, mert hisz nem voltam akkor éppen gyermek — beléptem a honvédség kötelékébe, néhány esztendőn keresztül mint szabadságot állományu hadnagy működtem, azért voltam kénytelen kilépni, mert nem tudtam hozzászokni a honvédelmi miniszter ur által inaugurált új szellemhez. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: A honvédelmi miniszternek igaza volt!

Bizonny Ákos: De így volt ez nemcsak én velem, hanem nagyon sok más szabadságot állományu tiszttel is.

Kubik Béla: Nem lehet azt elviselni; vagy pedig nagyon nehezen.

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Szolgálatot kell teljesíteni, nemcsak a kávéházban ülni!

Bizonny Ákos: Méltóztatnak emlékezni, hogy hajdanában ez a függetlenségi párt nemcsak készséggel szavazott meg mindent a miniszter urnak, nemcsak számolatlan milliókat volt hajlandó mindig rendelkezésére bocsátani, hanem emlékszem reá, hogy rendkívüli reszenzust keltett ezeken a padokon az, midőn a mérsékelt ellenzék vezére, Sennyey Pál, a magyar honvédség korlátozását, a létszám kisebbitését hozta javaslatba.

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Az még vízőzön előtt volt!

Bizonny Ákos: Azt mondta, hogy mi szükségünk van nekünk arra, hogy a honvédségre többet költünk, mint Ausztria. Mondom, ez akkor valóságos reszenzust keltett. És ime, most már odajutottunk, hogy ezekről a padokról hasonló kifakadások hallatszanak és most már elérkeztünk ahhoz, hogy ezeket a milliókat, mint rosszul befektett összegeket sajnáljuk!

Kubik Béla: Az igazságot onnan soha sem mondják meg! Csak innen!

Bizonny Ákos: Én, t. képviselőház, ennek dacára még most sem zárkózom el a honvédségtől és abban az esetben, hogyha a honvédségből harcoképes sereget alkotnak, a mely képes legyen a maga lábán megállani és a közös hadsereg nélkül önállóan operálni, hajlandó volnék a magam részéről is meghozni az áldozatot. Ép azért indítványozom, hogy utasítsák a kormány: terjeszsen be javaslatot a honvédségnek tüzéséggel való ellátása iránt. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Egészen új eszme!

Bizonny Ákos: Határozati javaslatom különben így van szóról-szóra: „Utasítsatik a kormány, hogy a honvédségnek tüzéséggel és műszaki csapatokkal leendő ellátása tárgyában törvényjavaslatot terjeszsen elő”. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

T. képviselőház! Végül legyen szabad egy tiszteletteljes kérést intéznem a miniszterelnök urhoz, ki ugyan most nincs itt, de azt hiszem, majd értesül róla. Gróf Andrássy Gyula képviselő ur arra figyelmeztett minket, hogy ne éljünk vissza a házszabályokkal és ne veszélyeztessük a parlamentárizmust, vagyis ne gátoljuk meg a többséget abban, hogy a katonai javaslatot megszavazza. Ezzel szemben én arra kérem a t. miniszterelnök urat, haddjon oda, hogy ez a javaslat visszavonassék. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Hiába!

Bizonny Ákos: És ne kényszerítse az ellenzék, hogy a házszabályokban gyökerező jogait teljes mértékben kihasználja. Azért fordulok kéresemmel a miniszterelnök urhoz és nem a honvédelmi miniszterhez, mert a miniszterelnök urat négy éves kormányelnöksége óta békülékeny természetű embernek és tapintatos államférfinak ismerem; míg ellenkezésképpen a honvédelmi miniszter ur.

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Az rossz lélek!

Bizonny Ákos: ... még a bársonyszékben sem alkotmányos miniszternek, hanem odavezényelt tábornoknak tekinti magát. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Kubik Béla: A szoldateszka kirendeltsége!

Bizonny Ákos: Arra kérem a miniszterelnök urat, vegye fontolóra azt a körülményt, hogy ez a nemzet nem civillista-emelést, nem a katonai terhek fokozását várta tőle; vegye fontolóra azt, hogy a nemzet aggódva, reménykedve várta az Ausztriával való kiegyezés meghiusulását (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon) és a mikor ő az utolsó perczben, Szilveszter éjszakáján megkötötte az egyezséget, a nemzetnek igen keserves újévi ajándékot adott. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Pozsgay Miklós: Akkor adta el az országot!

Bizonny Ákos: Megfosztotta a nemzetet attól a reménységétől, a melytől egyedül várta kétségbeesett helyzetének javulását. Mondom, ily körülmények között az ellenzék, hacsak nem akar a nemzetnek belévetett bizalmával visszaélni, hacsak nem akarja azt magától elutasítani, nem térhet ki az elől, hogy ezt a javaslatot minden alkotmányos és megengedett eszközzel ellenezze, annak elfogadását megakadályozza. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

B. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter: Az nem fog sikerülni!

Bizonny Ákos: A miniszterelnök urnak módjában áll meggyőzni az illetékes tényezőket arról, hogy ez a javaslat milyen veszedelmes, milyen keresztülvihetetlen, míg ellenkezésképpen, nekünk nincs módunkban meggyőzni a nemzetet arról, hogy ez elfogadható, mert magunk is ellenkezően vagyunk meggyőződve. A miniszterelnök ur kezében van a béke és a háboru: nagyon kérem, hogy ne a másodikat válaszsza. Nem fogadom el a javaslatot. (Élénk helyeslés és éljenzés a szélsőbaloldalon. A szónokot számosan üdvözlük.)

(Vége.)

A helyi sajtó pikantériája.

Ha annak a régi divatu szokásnak, a mely a vidéki színjátszó társaságok szinlapjain szórványosan még ma is található, hódolni akarnánk, akkor e közleményünk címét következőképp állapíthatjuk volna meg:

A helyi sajtó pikantériája

vagy

a felültetett miniszter és a kárvalott szerkesztőség.

Mulattatóan szomorú körkép több felvonásban. Szinre alkalmazták többben.

Mint hogy azonban mi a jó vidéki szini direktorok tulzó reklamját követni nem akarjuk, megmaradunk az eredeti címnél, a mely alatt egy olyan eseményt mutathatunk be, mely ismét csak arra alkalmas, hogy bebizonyítsa miszerint az oly sokszor felhánytorgatott „rendszer-változás” dacára, a protekció és a nepotizmus még mindig féktelentl dühöng. Szó van ezuttal a sajtó szellemi munkásainak engedélyezni szokott vasuti szabadjegy,

illetve hivatalos néven, kedvezményes áru menetjegyről, a melyet egy helybeli ügyvéd, a ki *nem ujságíró* eszközölt ki magának mint a „Borsodmegyei Lapok“ munkatársa.

Hogy ezen *kioszkolás* sikeres keresztülvitele érdekében még azt is megcselekedte, hogy ez ugyanezen lap egyik régi és állandó főmunkatársának korábban engedélyezett szabadjegyét is a hivatalos érvénytelenítés szomoru temetőjébe zakkantotta, az csak mellékizét adja meg a főcselekménynek, a melylyel most már a hatóságok egész sorozata fog foglalkozni.

Szomoru látvány az bizonyos. A közönség eddig azon hiedelemben lehetett, hogy az ujságírókat azon csekély előnyök élvezetében a melyhez fáradságos és szorgalmas munkájuk némi elismerésül juthatnak, idegen betolakodók által meg nem zavartatnak. — Tehát ismét egy csalódás.

Még a sajtónak ugynevezett nagyhatalma sem szolgál védpajzsul a sajtó mindennapi munkásainak, ha akad merész vállalkozó a ki elég bátorsággal bír arra, hogy egy orozva ejtett gáncscsal megejtse.

Mi módon sikerülhet az ilyen, azt mi nem tudhatjuk, az előttünk felmutatott hivatalos leiratból csak annyit tudunk megállapítani, hogy valaki részére, a kinek polgári foglalkozása az ügyvédkezés, egy vasuti szabadjegy állítatott ki azon czímen, mintha egy helyi lapnak *munkatársa* lenne. Tény továbbá az is, hogy kérvényezés nélkül ez nem történt. De nincs ok annak feltevésére sem, hogy a miniszterium a saját elhatározásából vonta volna vissza az alig pár héttel ezelőtt tényleg kiszolgáltattott szabadjegyet.

A vidéki hírlapírók országos szövetségének helyi választmányja ezen nem mindennapi ügygyel foglalkozván, ez ülés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Dr. Kovács József elnök az ülést megnyitván, Horkay Elemér a „Borsodmegyei Lapok“ felelős szerkesztője bejelenti, hogy dr. Szabó József ügyvéd, miskolci lakos a szerkesztőség tudta és akarata nélkül egy vasuti szabadjegyet eszközölt ki magának, mint a nevezett lap „munkatársa“ oly módon, hogy az illetékes hatóságnál megtévesztő információk alapján a „Borsodmegyei Lapok“ egy tényleges munkatársának vasuti szabadjegyét a maga nevére iratta át.

Az ügy beható tárgyalása után kimondja a helyi választmány, hogy dr. Szabó József miskolci ügyvéd azon tényével, amely szerint magának a máv. összes vonalakra érvényes I. o. szabadjegyet, mint a Borsodmegyei Lapok munkatársa eszközölt ki az engedélyező hatóságot tévuttra vezette, a mennyiben nevezett dr. Szabó József miskolci lakos, ügyvéd, a Borsodmegyei Lapok felelős szerkesztőjének bejelentése szerint ezen lap munkatársa soha sem volt. Egyidejűleg megállapított, az is, hogy dr. Szabó József ügyvéd egyetlen helyi lap szerkesztőségének kötelékébe sem tartozik.

Egyhangulag elhatározza tehát a helyi választmány, hogy ezen a hírlapírók jogait sértő ügyről a kereskedelmi m. kir. miniszteriumot a budapesti ujságírók egyesületét és a V. H. O. Sz. központi elnökségét értesíti azzal, hogy ezen sérelem orvoslása iránt saját hatáskörükben haladéktalanul intézkedjenek.

Hogy a miniszterium és a Hírlapírók egyesületei a hozzájuk intézett felterjesztésekre

mit fognak határozni azt mi persze nem tudhatjuk.

Dr. Szabó József urnak a „Miskolci Napló“-ban leadott nyilttéri közleménye egy a sajtó munkásaira nem tartozó szerződéses viszonyban igyekszik magyarázatát adni a jegy készvási műveletnek. E nyilttéri közlemény azonban nem ad megnyugtató magyarázatot arra nézve, hogy a „Borsodmegyei Lapok“ előzetes megkérdezése nélkül mint vállalt lehetőség az egyik munkatársa részére kiadott szabadjegyek egy nem munkatárs nevére leendő átírása.

Hogy „tollhibából“ történt volna a kedvezményezettnek hírlapíróként való megjelölése, az feltétlenül alkalmas ugyan a kiadott jegy érvénytelenítésére, lévén az ily kedvezmények tudvalevőleg csak a lap szellemi munkásainak kiadhatók; ámde a dr. Szabó József ur nyilatkozatának indoka a tollhibát csaknem kizárja, mert a „Borsodmegyei Lapok“ szemmel látható példányain a dr. Szabó József ur kiadó tulajdonosi minősége feltüntetve sehol sincsen.

Mi örömmel vennők, ha a tollhibára vezetett tényállás állapotát meg hatóságilag, mert ez esetben a miniszterium a hírlapírók szabadjegy engedélyezése iránti kérvényeinek elintézésénél egygyel kevesebb esetben hivatkozhatnék a betöltött létszámra, mint a mely az elutasítás indokául rendszerint felhozatik.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató:

- Febr. 28. Kinszky-bál a Koronán.
Márcz. 1. A tisztviselő-kör jelmezes bohóczestélye a Koronán.
Márcz. 6. A borsod-miskolci gőzmalom közgyűlése d. e. 11 órakor.
Márcz. 7. A miskolci ág. ev. nőegylet teaestélye.
Márcz. 10. A pinczér-egylet táncestélye.

A bohóczestélyhez.

- Egy óra hosszat beszéltem most Önnek, ismerje már be, hogy könnyelmű, léha, kötelesség-szegő fiatal ember?
= Igen!
— Eltékozolja pénzét. Éjjel, ahelyett, hogy aludna, mint a rendes emberek, lumpol és aztán másnap nem jön irodába, vagy ha el is jön, egész délelőtt itt ül és alszik, mint a mormotér. Lássá már be, hogy ez mégis csak szegény?
= Belátom, főnök úr!
— Remélem, hogy végre-valahára új életet fog kezdeni. Ha nem, kénytelen leszek szigorubb eszközökhöz nyulni! Megértett?
= Igenis, főnök úr!
— Elhatározta tehát, hogy holnaptól kezdve megváltozik?
= Pardon főnök úr... hol... holnap-utánról!
— Eszénél van Ön?
= Bocsanatot kérek főnök úr, de holnap — épen holnap van — ....
— Mi?!

= *A bohóczestély!*

X. ur a Pannóniában baráta társaságában pikolozik, s a holnap bohócz-estélyről beszélgetnek. Már egy jó óráig folyik a társalgás, s még mindig a bohóczestélyt vitatják.

X. ur dühös lesz, haragosan szólítja a pinczért, fizet, s távozik. Alig lép ki az utcán, megszólítja egy ismerőse:

- Tudja már?
= Tudok mindent, kérem kiméljen meg...
— De, hogy lehet Ön...
= Uram, hagyjon békét! Mindent hallottam, olvastam, láttam, már irtózom tőle!
— De, hallgasson hát meg!
= Nem hallgatom, már torkig vagyok vele...
— Csak azt akarom mondani...
= Isten áldja meg!
— Hogy a háza ég!
= Hála Istennek!
— Megbolondult?
= Végre egy ember, a ki nem a holnap bohóczestélyéről beszél!
— Mit is mondott tulajdonképen?...
□

— **Miskolci ujságírók a miniszternél.** A lapunkban közölt vasuti szabadjegy ügyében dr. Kovács József a „Miskolci Napló“ felelős szerkesztője és Horkay Elemér a „Borsodmegyei Lapok“ felelős szerkesztője Budapestre utaztak, hogy a Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége helyi választmányának határozatát a kereskedelemügyi miniszterrel tudassák s orvoslást kerjenek. A felelős szerkesztők az esetet az Ujságírók Egyesületnél is bejelentik.

— **Királyi adományozás.** Ő felsége Szücs Jánosnak, Lajos Viktor főherceg 65. sz. gy. ezredbeli őrmesternek egy nőnek és két gyermeknek a tüzhaltól saját élete kockáztatásával teljesített megmentéseért a koronás özüst érdemkeresztet adományozta.

— **Temetés.** Szerdán délután helyezték örök nyugalomra özv. Pollák Henrikné urnőt nagyszámu rokonság és városunk társadalmi életének kiváló tagjai részvételével. A gyászszertást Wolfgang Lajos kántor vezetése alatt az egyházi énekhar kezdte meg, mely után dr. Rósenfeld Mayer főrabbi mondott megható beszédet Végül dr. Spira Salamon parentálta el a halottat s megindult a menet az utolsó utra. Áldás poraira!

— **Kinevezés.** A m. kir. földmivelésügyi miniszter dr. Szerdahelyi Zoltánt fogalmazó gyakornokká, Pallaghy Elemért gazdasági gyakornokká nevezte ki.

— **Ipartestületi elnökjelölés.** Enlitettük múlt sz. számunkban, hogy Karla Bertalan ipartestületi elnök állásáról lemondott s hogy az elnök-választás márczius hó 8-án fog megejtenni. Az új elnökjelölés tárgyában tegnapelőtt ülést tartott az ipartestület, a melyen egyhangulag azt határozták hogy Pfliegler Ferenczet a kereskedelmi és iparkamara alelnökét kéri fel az elnöki állásra. Az ülés után Görgy Márton és Pollatsek Arnold vezetése alatt az értekezlet néhány tagja felkereste Pfliegler Ferenczet s Görgy Márton az értekezletet nevében kérte őt az ipartestületi elnökség elvállalására. Pfliegler Ferencz meghatóan köszönte meg a kitüntető bizalmat kijelentette hogy az elnöki tisztelet elfogadja.

— **Halálozások.** Sulyos csapás érte Seper Mihály polgármestert, neje szül. Sally Beatrix f. hó 25-én rövid szenvedés után életének 82 ik évében elhunyt. Temetése f. hó 27-én ment végbe nagy részvét mellett. — Résztvétel vettük a hirt, hogy ifj. Dobos Józsefné szül. Szabó Erzsébet e hó 25-én hosszas szenvedés után életének 23-ik boldog házasságának 4-ik évében meghalt. Az elhunytat tegnap délután helyezték örök nyugalomra az ág. egyház szertartásai szerint.

Halálát férje, két gyermeke és nagyszámú rokonság gyászolja. — A halál könyörtelen keze egy fiatal 8 éves kis fiúcskát ragadott ki az élők sorából s ezzel bánatot hozott a szerető szülőkre. *Rosenberg Gyula* helybeli tekintélyes kereskedő fia, a 8 éves *Ernő* hunyta le csütörtökön örök álmra szemeit. Az elhunyt gyermeket nagyrészt mellett tegnap délelőtt temették el.

— **Tiszti leköszönés.** *Rába István* miskolci 10. honvéd-gyalogezredbeli hadnagynak tiszti rendfokozataról kért leköszönése elfogadtatott.

— **Az üzletvezetőség köréből.** *Adler Manó* hivatalnok szertárfőnöki minőségben Miskolcra Zólyomból, *Világfi Miksa* hivatalnok Kápolnáról Miskolcra hasonló minőségben a tiszai személpályaudvarhoz helyeztetett át.

— **Borsodvármegye a siketnémák érdekében.** Dr. *Tarnay Gyula* alispán ma délután 3 órára az alispán hivatalos helyiségbe több bizottsági tagot hívott meg értekezletre. Az értekezleten az alispán be fog számolni azokról a tárgyalásokról, a melyeket néhány siketnéma intézet igazgatóságával folytatott azon közgyűlési határozat folytán melyben kimondatott, hogy a vármegye 12 siketnémát óhajt a megye területéről ingyenes ellátásban részesíteni valamely jónévű intézetben. A mai értekezleten az ügy részleteinek tárgyalása után a törvényhatósági közgyűléshez készítenő előterjesztést is megállapítják.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselőtestülete f. évi márczius hó 12-én délután 3 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart.

— **Magyaros név.** *Weiszhaus Lajos* miskolci illetőségű bpesti lakos családi nevének „*Vámos*“-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel engedélyeztetett.

— **A miskolci ág. hitv. ev. egyházközség tanácsa** ma szombaton délután 3 órakor *Radvány István* és *Zelenka Pál* elnöklete alatt ülést tart.

— **Előléptetett megyei hivatalnokok.** *Csurgai Árpád*, *Pinkei István*, *Majthényi Márton*, *Vitális György* és *Rács Pista* megyei központi irnokok *Szerény János* halála és *Láczay György* nyugdíjaztatása folytán fizetési előléptetésben részesültek.

— **A Miskolci Takarékegyesület**, márczius 1-én délelőtt tíz és fél órakor tartja meg évi rendes közgyűlését az intézet helyiségében. Jelentését és mérlegét nyomtatásban terjesztette a részvényesek és közönség bírálata elé. Ez a jelentés és mérleg az 1902-dik év eredményéről ad számot. Az intézet 32 évi működésének tiszta tükre mutatja az a kimutatás, mely évről-évre elsorolva tünteti fel az intézet állását egyszerű, de mégis sokatmondó számokban. A jelentés főtételei a következők: az egyet részvénytőkéje 400,000 korona, tartaléktőkéje 230,000 K osztalékalapja 44,000 K tisztviselői nyugdíjalapja 31613 K, tőkebetét 4.804,375 K, 41 fill., Váltó-tárczája 2.833,850 K 26 fill., kötvényeinek értéke 2.692,029 K. Az 1902. évi tiszta nyeresemény 118706 K. Ebből az igazgatóság és felügyelőbizottság egy 200 korona névértékű részvény osztalékául 34 koronát javasol; ez 17%-nak felel meg. — Jótékony czélra ad az egyesület 1200 koronát. Tisztviselőinek a szokott 10% jutalmon felül a múlt évről még 10% t hoz javaslatba. A tartalékalaphoz újra 25,000 koronát csatol, a nyugdíj alapot 2000 koronával szaporítja. Szóval a jelentés és mérleg arról tesz bizonyosságot, hogy a Takarékegyesület hű marad régi elveihez; az igazgatóság gondot fordít az intézet alapjának még szilárdabbá tételéhez, de nem feledkezik meg a részvényesek mai birtokosainak érdekéről sem.

— **Helyreigazítás.** Lapunk legközelebbi számában téves értesülésből azt irtuk, hogy a miskolci takarékegyesület belépett a Budapestben alakuló Vidéki pénzügyintézetek kötelékébe. Illetékes uton arról értesültünk, hogy ez a hír minden alapot nélkülöz.

— **Öngyilkos czipészsegéd.** Pisztolydurrans zavarva meg szerdán este 1 óra tájban a Petőfi utca csendjét. Egy czipészlegény lőtte magát föbe a nyílt utcán. Az esetről a következőket tudtuk meg: *Szabó József* 21 éves hajdubúszórményi illetőségű, miskolci lakos czipészsegéd rendezett anyagi viszonyok között élt, ismerősei, barátai szerették a csendes fiatal embert, ki *Petrula* Márton czipész-mesternél volt alkalmazásban. Szerdán délután munkából kijövet a Petőfi-utca 6 sz. ház előtt hirtelen forgópisztolyt rántott s jobb halántékra lőtte magát. A lövés zajára nagy népcsoport támadt az öngyilkos körül, ki egyetlen jajszó nélkül terült el a földön. A mentők beszállították az „Erzsébet“ kórházba, hol nemsokára meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

— **Baleset.** *Kövér József* magánhivatalnok tegnapelőtt kerékpáron Heő-Csabára igyekezett. Az uton egy szekér elöl akart kitérni, miközben oly szerencsétlenül, ütődött egy határkőnek, hogy jobb karját kitörte. Sérülése nem súlyos.

— **Betörés.** *Szabó József* Tetemváron levő 90 sz. pinczéjének padlását a múlt éjjel ismeretlen tettesek feltörték és onnan nagyobb mennyiségű kukoriczát elloptak. A rendőrség megindította a nyomozást melynek folyamán kiderült, hogy a betörést *Orosz János* *Kis Dániel* és *Horváth Pál* 14 éves csavargók követték el.

— **Mindenki tudja**, hogy a *Mauthner*-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy a konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a *Mauthner*-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.

Igen alkalmas utazásoknál.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva.

Bizonyítvány kelt Bécsben, 1887. júl. 3-án.

Szabó Kalodont

nélkülözhetetlen

fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájvizsek nem elégségesek. A foghúson mindig ujjal keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csakis mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítő és antiszeptikus ható fogtisztító-szerrel sikerülhet, minőnek a „*Kalodont*“ már az összes kulturáramokban a legsikeresebb használatra bizonyult.

— **Jóslat.** Az utóbbi időben nagyon felkarolt szegedi időjósok, úgy látszik kedvez a szerencse, mert jóslatai — ez ideig legalább — pompásan beváltak. A hideg időt hirtelen szép napfény, kellemes langyos napok váltották fel és bizony téli ruhában kissé nehézkesnek érzi magát az ember. A férfiakról nem is szólunk, de a hölgyek valósággal forrongnak, hogy a szebbnél-szebb tavaszi felöltőkön pompázhassanak a korzón. És mivel a hölgy-toilettek nagyon kényes izlésnek vannak aláveteve, mindenkinek a nagyvárosi divathoz alkalmazkodni és ezért ajánljuk *Henik* és *Soós* felöltők áruházát szíves figyelemükbe, a hol most a

külföldön végzett divat-tanulmány és bevásárlás után, a legelegánsabb és legdivatosabb darabok találhatóak. A cég külön hirdetésére ez uton is figyelemztetjük t. olvasóinkat.

x **Legújabb kosztüm-kelmék.** tavaszi ujdonságok és teljes menyasszonyi kelengyékét legcélzástérőbb *Braunfeld Sándor áruházában* beszerezni, amennyiben ez az egyedüli hely, hol minden egyes cikk a legolcsóbb, de szorosán szabott ár számokkal fel van tüntetve, mi által az alku és túlfizetés teljesen ki van zárva.

x **Európai gyökeres és sima nemes vesszők** a legolcsóbb árban teljesen fajtisztán, igen szép, gyökeres, jégverés és máshibától mentes, a legkiválóbb negyvennégy bor- és csemege-fajok. Kétéves gyökeres vessző, százhuszezer. Egyéves gyökeres hatszázezer. Sima, ötszázezer. Gyökeres fásoltvány, nyolcszázezer. Sima zöldoltvány, négyzázezer. Színes fénynyomatu díszes árjegyzéket bárkinek is ingyen és bérmentve küld az „Ér-melléki első szőlő oltvány-telep“, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

MULATSÁGOK.

* **A tisztviselőkör bohóczestélye.** A miskolci tisztviselői kör holnapi bohóczestélye iránt a közönség körében élénk érdeklődés nyilvánul. A vigalmi bizottság a következőkről értesíti a közönséget: A mulatságot a Korona szálló emeleti termeiben este 8 órakor fogjuk megtartani. Figyelemztetjük t. vendégeinket, hogy az előadást pontban 8 órakor megkezdjük s ugyanekkor az összes ajtókat elzárjuk. Éppen ezért arra kérjük, hogy már jóval 8 óra előtt méltóztassanak helyeiket elfoglalni. Az előadást, mely körülbelül egy órát vesz igénybe, táncz fogja követni. Úgy a nagyterem, mind a karzat este 7 órakor fog a t. közönség részére megnyitni. Fölkérjük t. vendégeinket, hogy mentől nagyobb számban jelmezben méltóztassanak megjelenni. Jelmez viselése mind-mindazonáltal nem kötelező. Azon t. vendégeinket, kik jelmez nélkül jelennek meg, fölkérjük és pedig úgy a hölgyeket, mint az urakat, hogy a pénztárnál beszerezhető jelvényeket viselni méltóztassanak. Ezen jelvények ára 60 fillér. Alarczot t. vendégeink nem viselhetnek. Belépődíjak: Személyjegy 3 korona, családijegy 7 korona, karzatjegy 3 korona. Felülfizetéseket el nem fogadunk. Jegyek válthatók *Ferenczi B.*, *Grünvald Ede* *Lövy József* fia, *Pfliegler J.* *Ferencz*, *Rosenberg Gyula* és *Trillhaas Gyula* urak üzletében, valamint az estély napján este 7 órától a pénztárnál. A jegyek váltásakor jogunk van a meghívó előmutatását kérni.

* **A mai Kinszky bál.** Az idei Kinszky bál ma este tartatik meg a korona szálló nagytermében, — a mely ez alkalommal csinosan feldiszítve már maga is pompás képet fog nyújtani. Hátha még elképzeljük benne a sok rózsás arcú szép piczi kis lánykát s fiukat, a kik mint Kinszky bácsi növendéki ma este ott vizsgálni fognak, akkor igazán festői kép tárul elénk. A mulatságot a növendékek vizsgálja vezeti be, ez után kezdődik a tulajdonképeni bál, mely mint minden évben, így bizonyára most is sikerülni fog.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Színház.

Szerény Gizellának három estére terjedő vendégjátékáról beszámolva, mindenekelőtt megjegyezzük, hogy az igazgatóság igen rossz érzékére vall az, hogy olyan színésznőt vendégszerepeltet, a kinek jobb színésznő tagja a társulatának. Ezen kijelentésünkkel korántsem akarjuk Szerény Gizellának művészetét kicsinyelni, de azt bizonyára ő maga is befogja ismerni, hogy Miklóssy Ilona van olyan jó színésznő, mint ő, sőt talán még jobb. Ha tehát azt akarta az igazgatóság, hogy szép drámai előadásban legyen részünk, ám hozott volna egy drámai hőst vendégszerepeltetni, hiszen drámai hőse ugye volt egész idejénél. Ez esetben élvezetes előadások lettek volna, mert méltó partner lett volna Miklóssy Ilona.

Az előadásoknak ismételt az volt a főhibája, a mit azelőtt is mindig említettünk, hogy lassan, unalmasan játszottak, néha két percig is kellett várakozni egyik-másik szereplőnek, míg feleletet kapott. Hogy ez mennyire rontja a hatást, azt fejtegetni teljesen fölösleges. Szerény Clairje, ha nem is volt minden tekintetben az a gögös arisztokrata hölgy, a ki csupa bosszúból adja kezét Derblaynek, s aztán sok lelki gyötrődések után igazán megszereti őt, kihez eddig csupán a pap előtt adott eskü kötötte, mégis egyes jeleneteknél drámai tehetségének szép jelét adta; nagy előnyére van kellemes organuma. Partnere, Rajz a vasgyárost helyenként szerencsével játszotta meg, de ő sem volt általában az igazi Derblay. Veszpréminé és Déry voltak azok, a kiknek játéka ellen mi kifogást sem lehet tenni, ellenben Cserey Athenaisáról, Alanyi Sophiejáról és Baracsy Susanjáról szólni sem érdemes. A szerdai „Ocskay brigádros”-ról röviden csak annyit jegyzünk meg, hogy a közönség a Heő-Csabai színházba képzelte magát, külön előadást a legutolsó ripacs-trup sem produkálhatott volna.

Csütörtökön „A cigány”-ban bucsuzott Szerény Gizella. Nem az az érző Rózsi volt az első két felvonásban, a milyennek Szilgety megírta. Rózsinak szíve van, a mely érez, szeret, ezt azonban nem láttuk, drámai jelenései már sikerültek s a közönség többször meg is tapsolta.

Pálffy Nina egy pár dalt szépen énekelt, nemkülömben Horváth is. Az öreg Zsiga cigány szerepével Rajz elég ügyesen birkózott meg. Halmanyé, Déry és Vadász megféleltek, Bogyó a felsőbb régiókat mulattatta az utolsó felvonás nagy jelenete alatt, a mi a hatást alaposan rontotta.

Tegnap „San-Toyt” adták, ma a „Bossorkány-vár” kerül színre.

— Blaha Lujza Miskolcson. Értesülésünk szerint Blaha Lujza a Nemzeti színház örökös tagja, kinek vendégszerepléséről multi számunkban már megemlékeztünk, kedden délelőtt 10 óra 40 perczkor érkezik városunkba. A pályaudvaron a színügyi-bizottság, az igazgatóság és a sajtó képviselői fogják fogadni a művésznőt, kinek vendégszereplése iránt a közönség körében élénk érdeklődés nyilvánul. Mint jeleztük Blaha Lujza kedden a „Kuruczfurtang”-ban, szerdán a „Szókimondó asszonyosság”-ban játszik, bérletszűnetes felemelt helyárak mellett.

Nyilt-tér. *)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Az audiatur et altera pars elvénél fogva tisztelettel kérem, hogy az „Utazás egy szabadjegy körül” cím alatt a „Borsodmegyei Lapok” tegnapielöttiszámában megjelent cikkre vonatkozólag alábbi nyilatkozatomat becses lapja legközelebbi számában közzétenni sziveskedjék.

Nyilatkozat.

Az ezelőtt 8 évvel Sugár Ignác urral megkötött adásvételi szerződés alapján dr. Szentpály István urral együttesen kiadótulajdonosai lettünk a „Borsod-Miskolczi Közlöny” helyi lapnak, mely címen a m. kir. államvasutak hirdetőményeinek a lapban leendő közzététele fejében, mint a lap kiadótulajdonosai, állandóan egy-egy vasuti szabadjegy birtokában voltunk.

A múlt évben a Borsod-Miskolczi Közlöny a Borsodmegyei Lapokkal egyesülvén, Borsodmegyei Lapok és Borsod-Miskolczi Közlöny kettős cím alatt politikai napilappá alakult át s a lap a folyó évben is folyamodott az illetékes hatósághoz az iránt, hogy részemre a régi kedvezmény megújításaként egy első osztályú vasuti szabadjegy engedélyeztessék.

Ennek a kérvénynek elintézéséről az illetékes hatóság akként rendelkezett, nem akarva a lapnak a folyó évre már kiadott két szabadjegye számát felemelni, hogy a Sugár Ignác ur nevére kiállított egyik szabadjegy bevonassék és az új jegy az én nevemre állítassék ki.

Az elintézésbe becsuzott az a tollhiba, hogy én nem mint a lap kiadótulajdonosa, hanem mint munkatársa jelöltetem meg, a mely címet sem nem használlok, sem nem ambicionálok így az illetékes hatósághoz folyamodtam azért, hogy az elintézésbe becsuzott tollhiba, melynek oka nem vagyok s a melybe nem folytam be, kijavíttassék.

Ez az egész felfujt ügyben e hűen ismertett tényállás.

Csodálkozom rajta, hogy a vidéki hírlapírók országos szövetségének helyi választmánya egyoldalú információra, megkerdezésem nélkül a maga tekintélyével támogatott egy olyan mozgalmat, a melynek önző céljai nagyon is nyilvánvalóak.

Fogadja szerkesztő ur kiváló tiszteletem kifejezését.

Miskolcz, 1903. február 26-án.

Szabó József.

Hirdetmény.

Miskolcz város közönségéhez az országgyűlési választók névjegyzékének kiigazítása tárgyában.

Az országgyűlési képviselők választására jogosultak névjegyzéke az 1899. évi XV. t. cz. 142—152. §§-ai értelmében hivatalból kiigazítandó lévén az 1876. évi XVIII. t. cz. 1. §-a rendelkezéséhez képest az alulirt központi választmány a kérdéses kiigazítás teljesítésére Miskolcz városában folyó 1903. évre a következő tagokból álló küldöttségek választattak meg, nevezetesen:

Az északi kerületben: Elnök: dr. Ferbstein József, tagok: Csontó Lajos és Hesz Miklós.

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A déli kerületben: Elnök: dr. Neumann Bertalan, Tagok: Ujházy Kálmán és Komjáthy Andor.

Midőn ezekről a választó közönség hivatalosan értesítettik, addig is, míg az összeíró küldöttségek elnökei működésük megkezdésének határidejét és helyét közzé tennék, alólírott központi választmány részéről a választó közönségnek a következők ajánlatnak figyelmébe:

1. Az összeírásnál a jogosultságnak törvényes feltételeivel mindenki tüzetesen megismerkedni igyekezzék.

2. Mindazok akik választói joggal bírnak, vagy magukat egyik kerület névjegyzékéből a másikba kívánják áthelyeztetni a névjegyzékbe felvétetnek.

3. A névjegyzékek összeállításánál azok vétetnek fel, kik a megelőző 1902. évi egyenes adójuk, régi jog, ház- és földbirtok, vagy értelmiség alapján választói jogosultsággal bírnak.

Az esetleg előfordulható kihagyások elkerülése céljából az összes hivatalok vezetősége ez uton is felhivatnak, hogy választásra jogosított tisztviselőiket a név, kor, foglalkozás, fizetés és lakhely, valamint az előző 1902. évben fizetett adómenyiség megjelölése mellett az összeíró küldöttségnek (Városháza, nagy tanácsterem) folyó évi márczius hó 10-ig jelentsék be.

Mindezek közhírré tétetnek azért, hogy bár a névjegyzékek összeállítása hivatalból történik, választói jogosultságának a névjegyzékbe való felvételét mindenki önmaga is figyelemmel kíséresse, sőt részben eszközölhesse.

Kelt Miskolcz város központi választmányának 1903. évi február hó 21. én tartott ülésében.

Dr. Szentpáli,
kpv. elnök.

Kriszánovszki József,
kpv. jogyzó.

Hirdetmény.

Borsodvármegye törvényhatósági bizottság közgyűlése 819/kgy 1902. sz. határozatával jóváhagyta Miskolcz város szabályozási tervezetének végrehajtására, valamint a szénipari és kisajátítási pénztár kezelésére vonatkozó 160. és 161/kgy. 1902. sz. szabályrendeleteket.

Erről a közönséget azzal értesítjük, hogy a jóváhagyott szabályrendeletek f. é. márczius hó 1-én lépnek életbe.

Miskolcz 1903. február 20-án.

A városi tanács:

Dr. Szentpáli, polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város képviselő testületének 1903. évi február hó 10. ik napján tartott közgyűlésében 44. szám alatt hozott határozatából kifolyólag ezennel közhírré teszem, hogy Szalóki János miskolczi lakos telekkönyvi tulajdonában lévő Nagy-avasi 263. sz. pinceszének megvásárlási ügye az 1903. évi márczius hó 12-én tartandó közgyűlés napi rendjére fog másodizben felvétetni.

Miskolcz, 1903. február 19-én.

Dr. Szentpáli, polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város képviselő testületének 1903. február hó 10-én tartott közgyűlésén 48. sz. alatt hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy az Ujvilág utcai Friedman Vilmos-féle sertéshizláló telepnek megvásárlási ügye az 1903. évi márczius hó 12-én tartandó közgyűlés tárgysorozatába fog másodizben felvétetni.

Miskolcz, 1903. február 19.

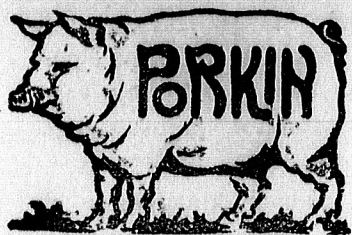
Dr. Szentpáli, polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város képviselő testületének 1903. évi február hó 10 ik napján tartott közgyűlésén 46. szám alatt hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy dr. Glósz Károly és özv. Marsó Gézáne telekfelosztási ügyéből folyó ingatlanszerzési ügy tárgyalása az 1903. évi márczius hó 12-én tartandó közgyűlés napirendjére másodizben fog felvétetni.

Miskolcz, 1903. február hó 19.

Dr. Szentpáli, polgármester.

Kitűnő

sertéshizláló szer;

kiváló hizláló szer.

Takarmánypótlék minden háziállat részére: ló, bika, ökör, tehén, borynyu, birka, sertés, kecske, szamár, kutya, liba, kacska és minden fajtájú tyukok részére.

 $\frac{1}{2}$ kilós csomag 1 korona.

4 próbacsomag franko 4 kor.

Hizláló szer gyár

BÉCS

IX/2. Bleichergasse 6.

Raktár Miskolczon

Dr. Resofszky Emil gyógyszerésznél és Schwartz Edénél.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leaszaltított ágakon. Oltványok ezekre 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és esemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az ön költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés. Gleditschia osemetékek és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsesal zárhatók. Minden rendelkezéshoz rajssokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékoztatás végett szíves fénynyomatai díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki ezimét egy levelező-lapon tudatja, mely, nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Két éves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep” Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid

Kávéház és szálloda megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a **Grosz Dezső-féle**

Központi kávéház és szállodát

(a Királyhiddal szemben) megvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelően átalakítva és berendezve

f. hó 28-án, szombaton

Vattay Tóni és Fia zenekara mellett ünnepélyesen megnyitom. — Jó italokról és pontos kiszolgálatról a nagyérdemű közönséget előre is biztosítva s szíves pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Strausz Ödön, tulajdonos.

Árverési hirdetmény!

Krausz József és Társa

magánzálogintézet tulajdonosok

által közhírré tételük, hogy **márczius hó 2-án** és a következő napokon **d. e. 9 órakor** zálogintézetükben a már elévült zálogtárgyakat, ugymint **arany, ezüst, ékszer, értékpapír, ruha** és különféle **fehérneműek** fognak elárvereztetni. Ennek fogva a zálogtárgyak tulajdonosai tisztelettel felhivatnak, hogy tárgyakat a fenti határnapig kiváltsák, mivel ellenesetben el fognak adni.

Egyszersmind értesítették a t. cz. közönség, hogy **bármely összeg erejéig tárgyakra adunk kölcsönöket.**

Figyelmeztetik a t. közönség, hogy az utolsó napon hosszabbítás nem eszközöltetik.

Krausz József és Társa

Van szerencsénk ezennel közölni, hogy

Aninai rudvasunk és Resiczai lemezeink

a hatóságilag bejegyzett

„Korona farkas”

minőségi védjeggyel

vannak ellátva, mit figyelembe venni kérünk. !

Szabadalmazott osztrák-magyar államvasut-társaság, magyar bányái, hutái és uradalmainak igazgatósága.

Hivatalosan ólomzárólt, arankamentes

lóher- és luczernamag

eredeti fajtisztá takarmányrépamag,

továbbá mindennemű más **mezőgazdasági, konyhakerti s virágmag,** kereskedésem régi jó hírnevéhez híven, legjobb minőségben kapható

WEIDLICH PÁL magkereskedésében **MISKOLCZON.** a „fekete kutyához” —

Arjegyzéket vagy mintát kívánatra bérmentve küldök.